

CHRZEŚCIJAŃSKIE ŻYCIE

Tekst biblijny: Rz 14,10.

Cel lekcji

Poznanie: Uznanie, że osobiste przekonanie, miłość i harmonia wnoszą sprawiedliwość do Kościoła Chrystusowego.

Odczucie: Głębokie odczucie osobistej odpowiedzialności za życie zgodne z przekonaniem oraz współczucia dla tych, wśród których żyjemy.

Działanie: Zbadanie tych spraw w naszym życiu, w których Bóg przekonuje nas o potrzebie zmiany oraz pomaganie innym w życiu wiary zgodnym z przekonaniem danym im przez Boga.

Plan nauczania

I. Poznanie: Osobiste przekonanie i miłość są niezbędne.

A. Jakie osobiste przekonania wlał Bóg ostatnio w twój umysł i serce?

B. Jak możesz miłować innych ludzi, którzy nie podzielają twoich przekonań?

II. Odczucie: Silne osobiste przekonania i współczucie dla bliźnich.

A. Co czujesz, kiedy Bóg daje ci przekonanie o czymś, co według Niego powinienesz czynić?

B. Jak współczucie pomaga ci odłożyć na bok osobiste przekonania, aby miłować bliźniego?

III. Działanie: Zwiększenie świadomości własnych osobitych przekonań i pomaganie innym w rozwijaniu ich przekonań.

A. Jak możesz ustalić, do czego Bóg pragnie przekonać cię osobiście?

B. Jak możesz pomagać współwyznawcom w ich więzi z Chrystusem, nawet jeśli nie zgadzasz się z nimi w pewnych sprawach?

Podsumowanie: Chrześcijańskie życie polega na odpowiadaniu na przekonania, które Bóg kładzie nam na sercu, a jednocześnie wspieraniu braci i sióstr w Chrystusie w imię miłości, pokoju i harmonii Ducha Świętego, nawet jeśli ich przekonania dane im przez Boga różnią się od twoich.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: Rz 14,10.

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Wiedz, jak żyć zgodnie z przekonaniem, jakie daje ci Bóg, a jednocześnie akceptuj fakt, że inni wokół ciebie mają prawo do tego samego.

Tylko dla nauczyciela: Ta lekcja przedstawia pewien paradoks. Bóg wzywa nas do życia w określony sposób. Daje nam przekonanie dotyczące tego sposobu. Ale wzywa nas także do miłowania braci i siostr w Chrystusie, a czasami do odłożenia na bok naszych przekonań dotyczących stylu życia, abyśmy mogli wspierać innych. Na początku lekcji we wspólnej modlitwie pomódl się o zgodę i współczucie między wami.

Otwarcie dyskusji: Kiedy Krzysztof udał się na praktykę ewangelizacyjną pod koniec nauki w seminarium, pracował z młodym człowiekiem, który uczestniczył w wykładach ewangelizacyjnych. Młody człowiek spędził miło niedzielę z Krzysztofem, jego żoną i kilkorgiem przyjaciół w miejskim parku. Kiedy wychodzili z parku, Krzysztof zasugerował, by poszli na kolację. Wówczas młody człowiek powiedział, że przed zachodem słońca wolałby nie udawać się do restauracji, gdyż niedzielę traktuje jak dzień odpoczynku. Krzysztof powiedział mu, że uszanują jego przekonanie. Następnie zapytał go, czego nauczył się podczas spotkań ewangelizacyjnych o siódmym dniu tygodnia. Rozmawiali o wersetach, które zapamiętał młodzieniec oraz dowodach biblijnych w tej kwestii. Krzysztof zapytał go, czy nie wydaje mu się sensowne świętować siódmy dzień tygodnia jako dzień odpoczynku, dzięki czemu mógłby udać się na kolację przed zachodem słońca w tę niedzielę. Krzysztof nie nalegał na niego, szanując jego osobiste przekonanie i nie zmuszając go do podjęcia decyzji. Po krótkim zastanowieniu młody człowiek odpowiedział, że musi przemyśleć to, czego się dowiedział.

To zdarzenie nie dawało spokoju Krzysztofowi. Zastanawiał się, jaka była jego motywacja, gdy starał się przekonać młodego człowieka do świętowania szabatu. Czy chodziło mu o kolację, czy raczej o uświadomienie młodemu człowiekowi znaczenia soboty? Czy postąpił słusznie poruszając wówczas ten temat?

Pytania do dyskusji

1. Czy sądzisz, że Krzysztof dał nowo pozyskanemu wierzącemu dość miejsca na osobistą decyzję? Uzasadnij swoją odpowiedź.
2. Czy sądzisz, że Krzysztof trzymałby się swoich przekonań dotyczących soboty, gdyby nie udał się na kolację w niedzielę ze względu na nowego wierzącego? Uzasadnij swoją odpowiedź.
3. Opisz sytuację, w której musiałeś wybrać między osobistym przekonaniem a miłością do osoby nowej w wierze.

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: Pomóż uczestnikom lekcji dostrzec, że poniższe fragmenty biblijne nie mówią o niczym, co zachęcałoby do łamania Dziesięciorga Przykazań. Dotyczą raczej mniej znaczących zagadnień nie związanych ze zbawieniem, otwartych na możliwość szerokiej interpretacji.

Komentarz biblijny

Wprowadzenie: Dokonaj krótkiego przeglądu Rz 14—16 wraz z uczestnikami lekcji. Ostatnie trzy rozdziały *Listu do Rzymian* są podstawą lekcji dotyczącej tego, jak traktować współwyznawców, którzy są na innym etapie duchowego rozwoju. Silniejsi i słabsi w wierze postępują zgodnie z osobistymi przekonaniem i jednocześnie miłują się wzajemnie. Zdolność odłożenia osobistych przekonań w tych sprawach w imię zgody w Kościele Chrystusowym jest częścią tego, czym jest

sprawiedliwość przez wiarę w praktyce. Musimy ufać, że Bóg wie, czego człowiek powinien się dowiedzieć, oraz jak i kiedy ma się tego dowiedzieć.

Do rozważenia: Gdy stajemy wobec trudnych kwestii etycznych, skąd możemy wiedzieć, że dokonujemy wyborów opartych na autentycznych chrześcijańskich zasadach (wartościach) w przeciwieństwie do multikulturowego relatywizmu?

I. Różne interpretacje (przeczytaj Rz 14,1-12).

Ten fragment jest dość trudny. Paweł pisze do rzymskich chrześcijan w sprawie jedzenia i picia. Komentatorzy nie są zgodni co do tego, jak należy interpretować te wersety. Możliwe, że słabszy wierzący, który nie jada mięsa ze względu na sumienie, to wierzący pochodzenia pogańskiego, który spożywał pokarmy ofiarowane bożkom i dlatego teraz jest przekonany, że należy się trzymać z daleka od takich pokarmów, aby nie popaść w dawne bałwochwalcze nawyki. Możliwe także, że słabszy wierzący to wierzący pochodzenia izraelskiego, który nadal przestrzega starotestamentowych przepisów dietetycznych ze względu na zbawienie, zachowując prawo zamiast w pełni polegać na wierze w Chrystusa. Izraelici zostali wypędzeni z Rzymu na dziesięć lat, a gdy wracali do Rzymu, trudno im było znaleźć mięso przygotowane we właściwy sposób - tak iż nie zawierało krwi. Dlatego niektórzy z nich postanowili przez pewien czas w ogóle nie jadać mięsa.

Jakkolwiek interpretowany jest ten fragment, Paweł wyjaśnia, że czy ktoś jada, czy nie jada, powinien to czynić dla chwały Bożej. Różni wierzący mają różne przekonania, a więc nikt nie powinien osądzać drugiego. Wszyscy powinni pozostawić sąd nad cudzymi przekonaniem Bogu i przyjmując współwyznawców tak, jak Bóg ich przyjął.

Do rozważenia

1. Która ze wspomnianych powyżej interpretacji jest według Ciebie bardziej prawdopodobna?
2. Czy ma to znaczenie, która interpretacja jest bardziej poprawna?

II. Odłożyć na bok własne przekonanie (przeczytaj Rz 14,13-23).

Fragment ten brzmi tak, jakby Paweł mówił tylko do silnego wierzącego. Zachęca on silnego wierzącego, by odłożył na bok nieco swojej wolności, aby nie gorszyć słabego wierzącego.

Prawda jest taka, że Paweł mówi zarówno do silnego jak i słabego. List ten miał być odczytywany głośno w zborach, a więc zarówno silny jak i słaby mieli razem go wysłuchać. Paweł wzywa jednego i drugiego, by odłożyli swoje przekonania dotyczące jedzenia i picia, aby przyjąć nowe przekonanie o miłości i zgodzie z innymi wierzącymi. Paweł nie wzywa wierzących, by żyli inaczej, tak jak nie wzywa ich, by zmuszali innych do zmiany sposobu myślenia i życia. Każdy powinien żyć zgodnie z przekonaniem sumienia, bo postępowanie niezgodne z przekonaniem jest grzechem.

Jednak wierzący muszą współdziałać z innymi wierzącymi w sposób nie powodując niepotrzebnego zgorznięcia. Innymi słowy, wierzący nie powinni osądzać innych ani narzucać im swojego sposobu myślenia - nie zmieniać ich na swoje podobieństwo, ale zachęcać do zmiany na podobieństwo Boże, zgodnie z przekonaniem danym im przez Ducha Świętego.

Do rozważenia: Co ten fragment mówi nam o znaczeniu życia przez wiarę?

III. Przykład Chrystusa (przeczytaj Rz 15,1-6).

To Chrystus zawsze ma być dla nas Wzorcem w życiu przez wiarę, a ideał ten dotyczy także tego fragmentu. Jezus przyszedł na świat, by oddać życie za ludzi, a nie zmusić ich do posłuszeństwa. Mógł przyjść z wielką mocą, ale powiedział: „Królestwo moje nie jest z tego świata; gdyby z tego świata było Królestwo moje, słudzy moi walczyliby, abym nie był wydany Żydom; bo właśnie Królestwo moje nie jest stąd” (J 18,36). Jezus oddał życie i zmartwychwstał, by dać nam wolność wyboru, czy pójdziemy za Nim, czy nie. Ten dar wolności jest bardzo ważny i ostatecznie jest warunkiem panowania harmonii we wszechświecie.

Do rozważenia

1. Jak przykład Jezusa może pomóc ci pozwolić ludziom żyć zgodnie z ich przekonaniem?
2. Co to znaczy naprawdę żyć w zgodzie z innymi wierzącymi w Kościele?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Daj uczestnikom lekcji czas na ciche zastanowienie nad poniższymi pytaniami. Mogą omówić je w małych grupach i modlić się za siebie nawzajem. Następnie poproś ochotników, by podzielili się swoimi przemyśleniami i odpowiedziami z pozostałymi uczestnikami lekcji. Jeśli to możliwe, rozdaj kartki i ołówki, aby uczestnicy lekcji mogli zanotować swoje odpowiedzi zastanawiając się nad pytaniami.

Pytania do zastosowania

1. Czy kiedykolwiek narzucałeś innym swoje sposoby postępowania do tego stopnia, iż osoby te poczuły się zgorżone?
2. Jak możesz pogodzić się z tymi, których zgorzyłeś, i żyć zgodnie z chrześcijańską miłością?

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Do tego zadania możesz wykorzystać tablicę lub arkusz papieru. Jeśli materiały te nie są dostępne, poproś uczestników lekcji, by wykonali te zadania w wyobraźni.

Zadania

1. Wymień elementy stylu życia wzbudzające największy niepokój w twoim zborze i powodujące osądzenie jednych przez drugich.
2. Jak możesz pomóc swojemu zborowi dokonać zmian opartych na zasadach w tych kontrowersyjnych kwestiach budzących etyczne spory?